

Lenigheid, kracht en doorzettingsvermogen

En
verder

‘Notaris zie ik mijzelf niet snel worden, want ik voel me geen ondernemer’

Michelle van de Vrede is sinds drie jaar kandidaat-notaris bij notaris-kantoor Vinke in Veenendaal. Tot vier jaar geleden heeft zij intensief geturnd, waarbij zij tien jaar lang assistent-trainer was. ‘Het is een risicovolle en blessuregevoelige sport.’

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

‘**H**et turnen is mij met de paplepel ingegoten. Mijn moeder heeft vroeger ook veel geturnd en heeft jaren lesgegeven op de vereniging. Ik begon toen ik drie jaar was met peutergymnastiek. Vanaf een jaar of zes deed ik mee met de selectie en ging ik trainen voor wedstrijden. Spelenderwijs leer je veel. Ik trainde vanaf dat ik heel jong was twee keer in de week, in totaal zo’n vijf uur, en vanaf mijn twaalfde kwam daar een derde training bij. Toen besteedde ik daar ongeveer zes of zeven uur per week aan. Daarnaast ben ik op mijn twaalfde gaan helpen bij trainingen van jongere kinderen. Dat heb ik tien jaar gedaan, tot mijn tweeëntwintigste. Puur omdat ik het leuk vond. Ik zat bijna elke avond in de gymzaal, plus de hele zaterdag.’

OEFENEN

‘Eens in de twee jaar hadden we clubkampioenschappen en een paar keer per jaar deden we wedstrijden tegen turnsters van andere clubs. Het is een individuele sport. Ik deed de vier toestellen voor vrouwen: de evenwichtsbalk, brug, vloer en sprong. De vloer is een grote vierkante mat en de sprong is een gevaarte waar je op allerlei manieren overheen springt. Iedereen kan leren turnen. Maar wil je verder komen, dan moet je wel talent hebben. Het gaat om lenigheid en kracht. En het gaat gemakkelijker als je klein en licht bent. Ik ben krap één meter zestig. Vroeger kregen meisjes in Oostbloklanden wel groeiremmers, maar die tijden zijn gelukkig voorbij. Verder draait het om oefenen, oefenen en nog eens oefenen. Zonder doorzettingsvermogen kom je er niet.’

TEVREDEN

‘Dat ik klein ben, was voor het turnen prettig, maar nu in mijn beroep vind ik het minder handig. Klein en jong, dan heb je op het eerste gezicht minder overwicht. Mensen kijken je weleens argwanend aan: gaat dat meisje ons vertellen hoe het zit? Gelukkig duurt dat maar kort. Al snel krijgen cliënten vertrouwen in mij en in mijn capaciteiten en dan loopt het gesprek prettig. Ik geniet van mijn vak. Na mijn afstuderen heb ik hier op kantoor eerst stage gelopen. Na verloop van tijd was er voor mij plaats als kandidaat-notaris. Voordeel van een klein kantoor als dit is dat je alle rechtsgebieden doet. Familierecht, onroerend goed en ondernemingsrecht, in die volgorde ongeveer, hoewel het ook wisselt. Het geeft mij veel voldoening om problemen van cliënten op te lossen en antwoord te bieden op vragen. Zijn de zaken goed geregeld en gaat een cliënt gerustgesteld en tevreden de deur uit, dan ben ik ook tevreden.’

ONDERNEMER

‘Veenendaal is voor mij bekend terrein. Ik ben opgegroeid in Kesteren, een paar dorpen verderop, en ik woon nu ook weer in de buurt. Toen ik studeerde in Nijmegen ben ik thuis blijven wonen, dus ik heb eigenlijk altijd in deze omgeving gewoond. Geen enkele reden om te verkassen, ik heb het hier prima naar mijn zin. Veel vrienden wonen in de buurt. Notaris zie ik mijzelf niet snel worden, want ik voel me geen ondernemer. Ik denk niet dat ik daar geschikt voor ben. Vakinhoudelijk zou ik het wel willen, dus wie weet word ik ooit toegevoegd notaris. Overigens niet een mooie term, evenmin als kandidaat-notaris. Het klinkt toch een beetje

alsof je voor spek en bonen meedoet. Maar het is toekomstmuziek, want ik ben nog bezig met de beroepsopleiding. Die heb ik nu bijna af.’

SALTO

‘Een jaar of vier geleden ben ik gestopt met turnen. Eerst stopte ik met de zaterdagtrainingen omdat ik tijdens mijn studie een bijbaantje had in een indoor speeltuin voor kinderen. Vervolgens heb ik het langzamerhand helemaal afgebouwd. De aanleiding daarvoor is dat ik een lelijke val heb gemaakt tijdens een salto. Ik kwam op mijn nek terecht. Eigenlijk is het nog goed afgelopen. Na die val heb ik nog wel recreatief geturnd, maar ik kreeg pijn, dus ik ben er nu helemaal mee gestopt. Met turnen gebruik je je hele lichaam en je haalt vreemde capriolen uit. Je moet goed weten waar je mee bezig bent en je blijven concentreren. En zelfs dan loop je risico. Turnen is nu eenmaal een risicovolle en blessuregevoelige sport. Ik ben gaan hardlopen, maar dat beviel niet. Nu ga ik naar de sportschool. Fitness vind ik saai, maar de groepslessen vind ik leuk. Ik houd van sport, dat is altijd zo geweest en dat blijft. Ik fiets ook graag naar mijn werk. Een halfuurtje fietsen, dat is voor mij een heerlijk begin van de dag.’ ■